

„Geriausias būdas siekti Allaho atleidimo

Šaddad Ibn Aus (tebūnie Allahas juo patenkintas) perdavė nuo Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam): „Geriausias būdas siekti Allaho atleidimo yra sakyti: „Allahumma anta rabbi lia ilaha illa ant, khalaktani va ana abduk, va ana ala ahdika va vadika mastatat, audhu bika min šarri ma sanat, abu-u laka binimatika alaja, va abu-u bidhanbi faghfir li, fa innahu lia jaghfirudh-dhunuba illa ant (O Allah, Tu esi mano Viešpats. Tu sukūrei mane, ir aš esu Tavo vergas. Liksiu ištikimas Tavo sandorai ir pažadu, kiek įmanoma. Ieškau prieglobsčio pas Tave nuo to, ką padariau. Aš pripažįstu Tavo malonę ir pripažįstu savo nuodėmę, atleisk man. Iš tiesų, niekas negali atleisti nuodėmių, tik Tu.)“ Pranašas pridūrė: „Kas tai pasako dieną, būdamas tuo įsitikinęs, ir miršta prieš vakarą, jis bus iš rojaus žmonių, o kas tai pasako naktį, tuo įsitikinęs, ir miršta prieš rytą, jis bus iš rojaus žmonių“.“

[Sachych] [Perdavė Al-Bukhari]

Pranašas pranešė, kad atleidimo ieškojimas turi tam tikras formuluotes, iš kurių geriausia yra: „Allahumma anta rabbi lia ilaha illa ant, khalaktani va ana abduk, va ana ala ahdika va vadika mastatat, audhu bika min šarri ma sanat, abu-u laka binimatika alaja, va abu-u bidhanbi faghfir li, fa innahu lia jaghfirudh-dhunuba illa ant“ Čia žmogus pirmiausia pripažįsta Allaho vienybę ir tai, kad Allahas yra jo Kūrėjas ir Viešpats, neturintis partnerio. Jis teigia, kad laikosi sandoros su Visagaliu Allahu dėl tikėjimo juo ir paklusnumo jam pagal savo sugebėjimus; nes kad ir kiek garbintų, tarnas nepajėgia daryti visko, ką jam įsakė Dievas ar parodyti pakankamai dėkingumo už Jo teikiamas palaimas. Tada žmogus ieško prieglobsčio pas Allahą ir tvirtai laikosi Jo, nes Jis yra Tas, pas kurį ieškoma prieglobsčio nuo savo padaryto blogio. Tada žmogus noriai pripažįsta Allaho palankumą jam ir vėl pripažįsta savo nuodėmes ir nusižengimus. Maldaudamas Allaho, jis prašo, kad atleistų jam, nuslėpdamas jo nuodėmes ir apsaugodamas nuo baisių pasekmių savo malone ir gailėstingumu, nes niekas negali atleisti nuodėmių, tik Visagalis. Tada Pranašas pareiškė, kad šis maldavimas yra vienas iš ryto ir vakaro zikr (reguliarus maldavimas), o kas jį sako užtikrintai, suvokdamas reikšmes ir jomis tikėdamas, savo dienos pradžioje, nuo saulėtekio iki saulėlydžio, ir mirs, jis pateks į rojų. Ir kas tai sako naktį, nuo saulėlydžio iki aušros, ir mirs prieš rytą, pateks į rojų.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

